

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Middelburg, van 1 december 2011 in zaak nr. 10/37104 in het geding
tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 december 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In grief 2 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu een schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) volgt indien de vreemdeling wordt uitgezet naar een land waar geen behandeling van haar medische klachten voorhanden is, hij niet heeft kunnen volstaan met het standpunt dat getwijfeld wordt aan de door de vreemdeling gestelde Somalische nationaliteit en identiteit en dat het op zijn weg had gelegen om de vreemdeling een taalanalyse aan te bieden. Volgens de staatssecretaris heeft de rechtbank aldus niet onderkend dat hij deugdelijk heeft gemotiveerd waarom hij geen geloof hecht aan de gestelde nationaliteit en identiteit en dat hij niet gehouden is om de vreemdeling een taalanalyse aan te bieden.

2.1. De rechtbank heeft overwogen dat de staatssecretaris in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen. Nu de vreemdeling geen hoger beroep heeft ingesteld, moet van de juistheid van die overweging worden uitgegaan.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 februari 2010 in zaak nr. 200904160/1/V3; www.raadvanstate.nl) zal voor de staatssecretaris, indien hij een vreemdeling één van de omstandigheden, bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000, heeft tegengeworpen, volgens paragraaf C14/3.4 (thans: C14/2.4) van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen van die vreemdeling positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de

daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

Zoals de Afdeling eveneens eerder heeft overwogen (uitspraak van 9 januari 2008 in zaak nr. 200706294/1; www.raadvanstate.nl) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf voor die toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van dat relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de motivering neergelegd in voornemen en besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van dat relaas heeft kunnen komen.

2.3. In het besluit van 29 september 2010 en het daarin ingelaste voornemen daartoe heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist. Hij heeft hieraan ten grondslag gelegd dat aan de door de vreemdeling gestelde identiteit en nationaliteit geen geloof wordt gehecht. Daartoe heeft de staatssecretaris in aanmerking genomen dat de vreemdeling haar identiteit en nationaliteit op geen enkele wijze met documenten heeft aangetoond of anderszins aannemelijk heeft gemaakt. Verder heeft de staatssecretaris van belang geacht dat uit onderzoek van de Koninklijke Marechaussee is gebleken dat de vreemdeling tijdens haar reis gebruik heeft gemaakt van een Keniaans paspoort dat een andere naam bevat dan de naam die de vreemdeling ten behoeve van de onderhavige aanvraag heeft opgegeven en dat zij niet uit zichzelf over het gebruik van dit paspoort heeft verklaard. Daarnaast heeft de staatssecretaris van belang geacht dat de vreemdeling haar herkomst niet middels verklaringen over haar directe en indirecte woonomgeving in Somalië aannemelijk heeft gemaakt. De omstandigheid dat de vreemdeling, naar gesteld, door haar ziekte slechts minimaal aan het publieke leven deelnam, biedt volgens de staatssecretaris onvoldoende grond om haar gebrek aan kennis over haar herkomst en directe leefomgeving verschoonbaar te achten. Nu de vreemdeling heeft gesteld dat zij vanaf haar geboorte in 1979 in dezelfde wijk heeft verbleven en dat zij buiten haar woning kwam, mag volgens de staatssecretaris van haar worden verwacht dat zij enige informatie over haar leefomgeving kan verschaffen. Bovendien heeft de vreemdeling gesteld dat zij tijdens haar verblijf aldaar contact heeft gehad met haar familieleden, zodat volgens de staatssecretaris niet valt in te zien dat de vreemdeling nimmer iets van hen over de omgeving heeft vernomen. Voorts heeft de staatssecretaris aan de vreemdeling tegengeworpen dat zij tijdens het eerste gehoor niet heeft gemeld dat zij samen met haar neef naar Nederland is gereisd, terwijl specifiek is gevraagd naar haar meegereisde familieleden. In reactie op hetgeen de vreemdeling in de gronden van beroep heeft aangevoerd, heeft de staatssecretaris tijdens de behandeling van het beroep ter zitting nog gesteld dat de omstandigheid dat de vreemdeling Somalisch spreekt niet wil zeggen dat ze uit Somalië afkomstig is, nu ook in de buurlanden Somalisch wordt gesproken.

2.4. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 is het aan de vreemdeling om haar gestelde herkomst aannemelijk te maken. De staatssecretaris kan haar daarin weliswaar tegemoet komen door een taalanalyse te laten verrichten indien bij hem twijfel is gerezen over de door de vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over haar gestelde identiteit en nationaliteit, doch hij is daartoe niet gehouden.

Gegeven voormeld toetsingskader en gezien de hiervoor onder 2.3. weergegeven motivering, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan de door de vreemdeling gestelde identiteit en nationaliteit geen geloof wordt gehecht, zodat de staatssecretaris in redelijkheid van het laten verrichten van een taalanalyse heeft kunnen afzien. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

2.5. De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de staatssecretaris voor het overige heeft aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 29 september 2010 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

4. In beroep heeft de vreemdeling betoogd dat gedwongen terugkeer naar Somalië vanwege haar medische situatie in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat zich in waaruit zij stelt afkomstig te zijn, de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming, thans neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000.

Nu de staatssecretaris zich, gelet op hetgeen in 2.4 is overwogen, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de gestelde herkomst van de vreemdeling ongeloofwaardig is, behoeft de vraag of de vreemdeling bij uitzetting naar Somalië een reëel risico loopt op een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM dan wel of zich in Mogadishu de uitzonderlijke situatie voordoet bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 geen bespreking.

Het vorenstaande laat onverlet dat de vreemdeling, indien zij daadwerkelijk wordt uitgezet naar Somalië, hetgeen thans niet vaststaat, daartegen ingevolge artikel 72, derde lid, van de Vw 2000 bezwaar kan maken, waarbij zij haar vrees om vanwege haar medische situatie te worden blootgesteld aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM alsmede de algehele veiligheidssituatie in aan de orde kan stellen.

5. Het beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 1 december 2011 in zaak nr. 10/37104;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Oudeboon-van Rooij, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

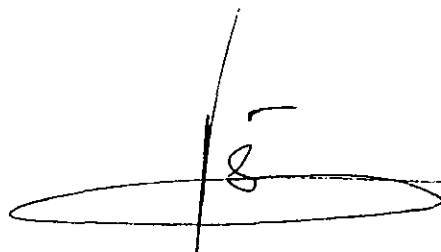
w.g. Oudeboon-van Rooij
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 december 2012

487.

Verzonden: 18 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser